

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

ХУДОЖЕСТВЕН

СЪВЕТ

София,

4 юни 1987 година

СЪДЪРЖАНИЕ :

стр.:

I.	ОТКРИВАНЕ И ДНЕВЕН РЕД	4
II.	ПРИСЪСТВУВАЩИ	3
III.	ИЗКАЗВАНИЯ	
	По първа точка от дневния ред	
	Здравко Митков	5
	Асен Миланов	7
	Славка Славова	7
	Таня Масалитинова	7
	По втора точка от дневния ред	
	Банчо Банов	8
	Дико Фучеджиев	10
	Славка Славова	11
	Адриана Андреева	12
	Велко Кънев	12
	Николай Люцканов	13
	Юлиан Вучков	13
	Виолета Гинdeva	15
	Галина Асенова	16
	Гочо Гочев	16
	Асен Миланов	16
	Дико Фучеджиев	17
	Велко Кънев	18
	Любомир Тенев	19
IV.	ЗАКРИВАНЕ	20

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:	ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ
ЧЛЕНОВЕ:	КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ БАНЧО БАНОВ АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА ПЕНЧО ЛИНОВ КОНСТАНТИН ИЛИЕВ НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ ЕНЧО ХАЛАЧЕВ МЛАДЕН КИСЕЛОВ СТЕФАН ДАНАИЛОВ ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ ГАЛИНА АСЕНОВА АТАНАС ВЕЛЯНОВ АСЕН МИЛНОВ ВИОЛЕТА ГИНДЕВА ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА САВА ХАШЬМОВ АДРИАНА АНДРЕЕВА СЛАВКА СЛАВОВА ВЕЛКО КЪНЕВ ЗДРАВКО МИТКОВ ЮЛИАН ВУЧКОВ ГОЧО ГОЧЕВ

ОТСЪСТВУВАЩИ:

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ	АСЕН ШОПОВ
МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА	ИВАНКА ДИМИТРОВА

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

Състоял се в Заседателната зала на
Народен театър "Иван Вазов" на 4.VI.
1987 г.

НАЧАЛО: 16.10 ч.

КРАЙ: 17.15 ч.

О Т К Р И В А Н Е:

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ :

Другарки и другари,

Откривам заседанието на Художествения съвет като
предлагам то да протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Разпределение на писата "Голям колкото малка ябълка" от Петър Анастасов. Тук е режисьорът Здравко Митков, който ще направи предложението;
2. Обсъждане на проекта за репертоар на театра за следващия сезон.

Както е известно, преди доста време на свое заседание Художественият съвет обсъди писата "Голям колкото малка ябълка" и бе прието тя да се прави на камерна сцена. Персонажът в нея е малък - двама души, мъж и момиче. В режисьорската колегия се спряхме на режисьора Здравко Митков от Народния театр за младежта, който вие добре познавате. Имахме разговор с него и аз му възложих да представи разпределението. Петър Анастасов е вече известен за нас автор.

Искам да попитам има ли някакви предварителни въпроси? – Няма. Тогава давам думата на режисьора.

ЗДРАВКО МИТКОВ:

Първо искам да благодаря за вниманието, което ми се отделя и за поканата от страна на вашия театр. Аз гледам на нея като чест.

Приемайки да направя тази постановка аз естествено имам някакви мисли и вярвам в добрия край на спектакъла. Зная колко е трудно да се намери това рационално, качествено зърно в литературата. Не бих казал, че писата няма такива проблеми.

Но познавайки и други пиеси на този автор, аз мисля че тук той е сполучил в една доста по-голяма степен. Това, разбира се, е оспоримо, а и моят поглед върху пиесата вероятно не е всеобхватен. Жанра на пиесата определям като интелектуална мелодрама и мисля че в нея има качества, които доказват възможното включване на един спектакъл в сферата на такъв жанр. Като казвам интелектуална имам предвид един по-сериозен, самоаналитичен поглед към вътрешния свят на двамата герои, един опит да се отиде към известна категория на социално съвременно мислене, израз на някакви становища, мисли, по отношение на съвременния ни живот, на нашето участие в него, на конфликтите в този живот, на конфликтите на личността и, разбира се, за целта авторът се възползува от една криза на индивида, от едно екстремно състояние: болестта на главния герой, за да стигне до своеобразни преоценки. Съзнавам много добре трудността на този жанр, но той не е второ качество. Мисля, че когато се работи професионално и с автора, възможно е спектакълът да не е от второ качество. Често пъти неспособността да се постигне убедителен резултат води до обявяването на жанра за плебейски. В същото време аз мисля, че при постигане на истинност на човешките страсти може да се получи резултат от сериозен клас. Да се повярва на фактите, да се приемат те за истина – това е първата крачка към сериозния резултат. Наистина ние често отхвърляме като невъзможни събития в драматургията, а често пъти в живота се наблюдават много по-крайни от тях. Даже ракът напоследък взе много жертви и от нашите колеги. Така че, струва ми се, ако се тръгне предварително с вяра е възможно да се намерят същинските подтици и достатъчно основание за вникване

в живота на този човек. Сега си мисля, че в представлението имаше твърде малко истинност. Мелодрамата е слаб жанр, когато не се повярва на мотивите на персонажа. Имам предвид постигането на онази художествена сфера, която напомня житейските събития и в същото време обобщава характерни събития, теми от действителността. Това е гледната ми точка, от която тръгвам към пьесата, разбира се, може да се говори много повече, но аз го оставям за работата си с автора и с актьорите. От нашата среща с автора може би ще се наложат и промени в драматургията, но това е естествено.

Предлагам следното разпределение на пьесата:

СТАЛЕВ - з.а. МАРИН ЯНЕВ

МАРТА - ЖАНА КАРАИВАНОВА

АСЕН МИЛАНOV:

Не може ли да се направят два състава?

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ:

Няма актьори.

СЛАВКА СЛАВОВА:

Иска ми се да предложа Венелин Пехливанов за тази роля.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Както съм запомнила ролята, макар че четохме отдавна пьесата, тя е повече за Елжана.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ние с режисьора ще обсъдим вашите предложения.
За Венелин Пехливанов беше говорено, но той не е подходящ, за-
щото втори на Марин Янев няма да се съгласи да играе.

Колкото до момичето - ще видим. Аз също мислех
за Елжана.

АСЕН МИЛНОВ:

Аз разбирам, че това предложение е обсъждано пред-
варително и е съобразено със всички възможности. Ние не можем
да го отменим и затова аз предлагам два състава. Най-удобно е.

ЮЛИАН ВУЧКОВ:

Аз подкрепям предложението Елжана да се включи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ще разговаряме допълнително с режисьора за вашите
предложения. Здравко Митков е свободен, а ние продължаваме с
втора точка от дневния ред.

Давам думата на др. Банчо Банов да направи изло-
жение по проекта за репертоар за 1987-1988 година.

БАНЧО БАНОВ:

След като беше обсъждан на различни равнища про-
екта за репертоар на театъра за следващия сезон се предлага на
Художествения съвет. Той е съобразен с основните изисквания,

които стоят пред театъра като заедно с това са взети предвид и желанията на режисьорите и възможностите на трупата, в съмъл - възможности за разпределение и за участие на по-широк кръг от състава. Взети са под внимание също така и проблемите, които поставя афиша на театъра - да се създаде необходимия баланс в кавички. С една дума, за да не ви отегчавам, включени са следните пиеци:

"ПРЕД ЗАЛЕЗ СЛЪНЦЕ"

"ТАЙНАТА ВЕЧЕРЯ НА ДЯКОНА ЛЕВСКИ" - двете пиеци ще се разпределят паралелно,

"ПЕР ГИНТ" И "МЪРТВИ ДУШИ" или "ЖЕНИТБА" от Гогол, съответно ще се мисли за трета постановка - "МАЙСТОРИ", съвместно разпределена с "МЪРТВИ ДУШИ" или "ЖЕНИТБА".

Имаме българска пиеца, две пиеци от западна класика, една от българска класика и една от руска класика.

Това е за голяма сцена. За малка сцена се предлагат:

"ВЪЗРОЖДЕНСКО СМЕШНО ТЕАТРО"

"ЧЕТВЪРТИЯТ ЗАКОН" от Кольо Георгиев. Искат се поправки и авторът е съгласен да ги направи, след като получи режисьор. В момента обаче от нашия театър няма проявен интерес от наш режисьор и пиецата ще се прави, ако се намери подходящ режисьор отвън.

Новата пиеца на Иван Радоев, която е за 4 души. Досега той трябваше да я представи, все още не е, но обещава, че до края на сезона ще я донесе. Предлагаме я, за да я запазим, защото той я пише специално за нашия театър.

"ТРИ МОМИЧЕТА В СИНЬО" - 4 жени и един мъж, това е пиеца, която според мен има много високи качества.

Виждате, че е търсена пиеца за женския състав.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Каки с две думи тези българските пиеси, които не ги знаем какво представляват.

БАНЧО БАНОВ:

Пиесата на Кольо Георгиев е една среща между председател на народен съвет – жена и един неин много близък човек от младите ремсови години. Става въпрос, че тя не е защитила един техен общ другар, който е несправедливо обвинен. Действуващите лица са 5 души. Нашето възражение е, че тук все пак трябва да бъде уточнен момента на обвинението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Имате думата за мнения по предложения репертоар.

БАНЧО БАНОВ:

Ако ви интересуват режисьорите, които застават зад пиесите това са Енчо Халачев за Хаупман и Асен Шопов за "Тайната вечеря...", но този въпрос още не е доуточнен.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Относно "Тайната вечеря на дякона Левски". Онзи ден аз направих много сериозни препоръки и първо трябва да говоря с автора, за да се разберем с него, а кой и как ще я прави, този проблем съвсем не е ясен. Но в нашата режисьорска колегия ще се намери режисьор, който да се заеме с това. Стефан

Цанев знае, че ние имаме много добро отношение към писата и към него самия. Нашето желание е да се направи тази писа. Трябва да ви кажа, че се разпространяват най-невероятни истории из София. Около годишнината на Левски се развива една активност от различни страни, но според мен, Стефан Цанев няма нищо общо с това. Казвам ви това за информация.

БАНЧО БАНОВ:

"ПЕР ГИНТ" - Николай Люцканов

"МЪРТВИ ДУШИ" ИЛИ "ЖЕНИТБА" - Младен Киселов

"МАЙСТОРИ" - Асен Шопов

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Понеже "Свекърва" ще се качва на голяма сцена, искам да попитам от кога ще започнат репетициите на новите писи?

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ:

От 1 ноември.

СЛАВКА СЛАВОВА:

Аз съм за писите, които предложихте и които познавам. Те са хляб и за актьорите, и за режисьорите, и за театъра. За писите, които не познавам, не мога да се изкажа. Но струва ми се, "МЪРТВИ ДУШИ" би било по-добре от "ЖЕНИТБА".

АДРИАНА АНДРЕЕВА:

Аз също съм за всички пиеси, които се предложиха. Исках да изкажа възторга си от това, че толкова хубав и интересен репертоар ще имаме. Дай боже да се осъществи.

Упълномощена съм от Жоржета Чакърова да направя едно предложение. Имаме за 2-3 години актьори, които могат да играят "РОМЕО И ЖУЛИЕТА". Тя смята, че след три години ще бъде късно, макар че ще дойдат други млади актьори, но иска да се помисли за тази класическа пиеса, от която имаме нужда.

ВЕЛКО КЪНЕВ:

Искам да подхвърля, че и тази година отново ми се струва много тежка артилерията. Като се има предвид, че ще паднат "Двубой", "Сборен пункт", "Черна комедия". Имам чувството, че се затлачваме в едни драми, трагедии, от което ние се уморяваме, пък и зрителите не могат да намерят нещо по-леко, весело, забавно. Като сме наредили тези тежки заглавия, струва ми се, че това няма да бъде от полза за театъра и би могло да се помисли някои от тези неща да се сменят с по-зрелищи представления, като имаме предвид и това, което остава за другия сезон от играещите се пиеси. Това са "Хамлет", "Тroyянки".... Независимо, че всички тези пиеси са хубави, ние трябва да имаме поглед върху това, което е нужно. Излиза и "Бресткият мир", която също е една сериозна, тежка пиеса, надделяват нещата, които ще тежат. Говоря главно от името на актьорите, защото представете си да влизаш в пет драми непрекъснато. Не можеш да се зарадваш по време на репетициите, да не говорим за публиката. Не сме на прав път, според мен, ако държим на драмата.

Ако няма режисьор, готов да приеме този жезъл на комедията, може би трябва да се търсят режисьори?

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Категорично се присъединявам.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Искам да попитам - ако става въпрос за същата пьеса на Васил Станилов, тя е с 15 мъже и една жена. Предполагам, че няма да се възприеме това, което ще кажа. Онази вечер на премиерата в Пазарджик се получи нещо неочаквано. Толкова спонтанен възторг и вълнение аз рядко съм виждал в публиката. Много интересна спойка се получи между актьорите и зрителната зала. Това е възрожденска комедия с текстове на Петко Славейков, Васил Друмев, много интересни и смешни. Може да бъде прехвърлена на голяма сцена при случай и желание.

Догодина ще се чествуват 110 години от освобождението на България и 112 години от Априлското възстание. Тази пьеса може да свърши много хубава работа, но пак предупреждавам - 15 мъже и една жена. Така че за голяма сцена в палитрата на театъра тази пьеса може да свърши такава работа.

ЮЛИАН ВУЧКОВ:

Ще подкрепя изцяло Велко Кънев. Много е погребален репертоара, а имаме нужда и да се смеем. Актьорите се развиват в комедията. Тя липсва много на нашия столичен театър, даже вече трябва да вървим в съотношение 1+1. При толкова голямо богатство на характерни комедийни актьори и специално в Народния

театър, просто се изненадвам, че понякога нещата не ги балансираме, може би и по вина на режисьорите, които понякога субективизират. Аз съм за "Пер Гинт", много отдавна е обявено. Но защо това "Пред залез слънце" се появи, не разбирам. Не може ли да отиде другия сезон? Народният театър е свързан с Ибсен, а той отдавна е изчезнал от репертоара му. Пиесата за Левски също трябва да влезе, не трябва да се изпуска, но тя също е тежка пиеса и ще погълне много сили на състава. От там вече, като влезе "Пер Гинт" и Левски да потърсим баланса. Да качим горе това на Станилов. Толкова е мило нашето Възраждане! Защо да не бъде качено? В момента работя в областта на българската драматургия. Тя е много мила и забавна със своя наивитет и трогателна чистосърдечност. Мисля че това възрожденско представление ще ни възвърне към земните прости, човешки неща. Би могло да стане едно хубаво представление, стига да се направи добре. Както Методи Андонов едно време, например, "Михаил мишкоед". Абсолютно примитивно, но направено едно вълшебно представление. Изящна режисьорска работа върху примитивен текст.

Аз предлагам "Женитба" ако трябва да се прави Гогол. Не подкрепям "Мъртви души", това е много работа. Изключително тежка задача и технически дори. Нека да остане за понататък. А сега "Женитба" или "Веселите уиндзорки". Трябва и да се отстъпва пред колективното мнение понякога. Нали сме за гласност и демократичност? Не може така, това е колективен организъм. Трябва да се вслушваме първо в актьорските гласове.

Аз така виждам репертоара: Левски, "Пер Гинт", "Стогодишно възрожденско театро" и "Веселите уиндзорки". Не мисля, че е оскърбително за един режисьор да постави "Веселите

уиндзорки". А по-нататък може да се направят и "Мъртви души". Не съм за "Майстори", тя е доста изконсумирана, въпреки че е добра драматургия. Нека да вървим към по-свежи и по-нови заглавия, които още не са изконсумирани.

Що се отнася до камерната сцена, не зная на Кольо Георгиев писата. Аз предлагам "Истината за свети Георги", която е много добра. По-добра е от "Тяхната последна любов", която вие играхте. Подкрепям и тази, която сега разпределихме. Органична е и човешка, без да има открытие в нея. Бихте могли да поискате нещо да се поправи. Не е лоша и последната писа на Виктор Розов. Тя беше дълго време забравена. Разбира се, малко е бъбрива, както всички съветски писи, но може да помислите и за нея.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА:

Искам да изкажа едно опасение. Тук се предложиха много писи, а върху тях ще започне да се работи от 1 ноември. Тази година пак започнахме със закъснение и не можахме да изведем повече от две писи. Затова, нека да мислим за първите две писи по-сериозно. Това, което Велко каза за този пропуск от страна на така предложения репертоар е вярно и нека да помислим за една по-тежка и една по-лека писа от предложените. От там нататък да се търсят другите, но първите две да бъдат по-сериозно организирани. Смущава ме малко канцеларията на тази възрожденска писа горе, защото "Свекърва" ще се качи предния месец, а в двете има нещо много общо. Струва ми се, че ще бъде по-добре ако бъдат "Веселите уиндзорки" или "Комедия от грешки". Може да не успеем следващите да ги вмествим в репертоара. Исках да кажа и за камерната сцена. Там стават страшно много. Не могат да се поддържат вече и няма да има кога да ги играем, въпреки

че от друга страна е много хубаво тези автори да присъстват в репертоара ни. Но нека да не се увличаме по една многотия долу.

ГАЛИНА АСЕНОВА:

Бих искала да допълня само. При мисълта за първи две пиеси, според мен, трябва дасе помисли каква е ангажираността на мъжете. В "Бресткият мир" са заети огромен брой мъже. В "Тайната вечеря на дякона Левски" темата за жените пак остава малко настрани. Исках да направя предложение за "Комедия от грешки", където има повече женски роли. Пак е Шекспир и пак е една от цветистите комедии.

ГОЧО ГОЧЕВ:

Всяка година предлагаме много повече пиеси отколкото играем. Трябва да ги изберем с оглед на вкуса на публиката и желанията на актьорите. Тежат предложените пиеси, въпреки че е за хубаво, тежат, все пак трябва да се съкратят малко. Не съм за това на голяма сцена да отиде тази възрожденска пиеса.

АСЕН МИЛЯНОВ:

Непременно трябва да се качи тази пиеса! Нашият театър трябва да има предвид българска пиеса, дасе играят повече български пиеси. Не мога да се съглася, че точно в този театър не се играят български пиеси. Половината като процент трябва да са български. Защо падна "Прозорецът"?

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли други мнения? – Няма,
Обсъждането, което стана аз приемам много сериозно. Изказаха се основателни съображения. В момента е трудно да се реши въпроса, макар че принципите се изясниха. Искам да напомня, че ние не попадаме за първи път в подобна ситуация, че нашият репертоар е тежък и че няма достатъчно представления, които да пълнят салона с едно ведро настроение. Според мен, в резултат на това обсъждане се очерта за следващия сезон една такава картина:

1. "ТАЙНАТА ВЕЧЕРЯ НА ДЯКОНА ЛЕВСКИ";
2. "ПЕР ГИНТ";
3. "СТОГОДИШНО ВЪЗРОЖДЕНСКО СМЕШНО ТЕАТРО";
4. "КОМЕДИЯ ОТ ГРЕШКИ" или "ВЕСЕЛИТЕ УИНДЗОРКИ".

Това за голяма сцена, а за камерна сцена не искам да коментирам. Вземам под внимание всички препоръки и проблемът, който Валя Гинdeva постави и който също е основателен. Аз мога да предложа като направим репертоара за двета сезона – 1988-1989, тогава да се включи "Пред залез слънце" и "Женитба" на Гогол. Смятам че от "Майстори" можем да се откажем за известно време или за два сезона и по такъв начин можем да изпратим в Комитета за култура заглавията за двета сезона, които предстоят, съответно:

1. За 1987-1988 г. пиесите, които споменах по-горе
2. За 1988-1989 г. :
"ПРЕД ЗАЛЕЗ СЛЪНЦЕ" и ГОГОЛ – "МЪРТВИ ДУШИ" или
"ЖЕНИТБА".

ЮЛИАН ВУЧКОВ:

Много дълго се репетира при вас, актьорите намразват писата,

ВЕЛКО КЪНЕВ:

Не е ли възможно да се определят едни по-строги рамки на работа? Какви са тези свободни неща? Смятам, че повечето от нещата, които сме правили са били винаги излишно разточителни по репетиции. И винаги, когато сме отлагали премиера не е било за добро. Сега като гледам тези четири писи и като знам сроковете, с които ние работим, чудя се как ще се осъществят. Всички знаем, че все пак изкуството трябва да се организира. Според мен е по-нормално да ни е организирано и като време. Да си имаме едни рамки – ако не е станало за това време, то си е за наша сметка. И за сметка на театъра. Според мен, не е полезно това да не си даваме сметка, че сроковете трябва да бъдат железни, както за всички други сфери. Дори и да е най-отговорното представление.

ГАЛИНА АСЕНОВА:

На последното партийно събрание беше поставен въпросът дали не може за първите две писи да бъде направено този сезон разпределението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Това може да бъде направено.

ЛЮБОМИР ТЕНЕВ:

Струва ми се, че в един репертоар винаги трябва да има една изненада. Трябва да има нещо ново, нещо неиграно. В този репертоар изненадата може да бъде "Пер Гинт". Това е една не много позната пиеса и същевременно сложна. Може би в света тримата големи автори са Шекспир, Ибсен и Чехов. Това действително е една много голяма задача, която ще погълне много време и може би една от следващите ви пиеси. Първо, тя има над 43 действуващи лица. Не зная кои са били мотивите за вмъкването на тази пиеса, но това противоречие между човешката воля и човешките възможности е една от драмите в "Пер Гинт". Струва ми се, че трябва да вземете, например Голдони, или такива театрални пиеси, които привличат публиката, а същевременно са една игра, която развлеча актьора. Аз разбира се, съм дълбоко за първите пиеси. Смяtam, че пиесата на Стефан Цанев като структура е готова, с много малко ще се оправи. На камерна сцена може по-спокойно да се работи. Класиката някак си не е само това, което ние знаем. Ние сме в криза с публика. Играйте например Юго. Ще се съсипат да идват. Каквото и да е от него. Това е нужно. Тези пиеси могат и долу да се играят. Малко по-разширено да погледнем на нещата, това исках да кажа. Народният театър трябва да бъде водещ театър.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли други мнения и предложения?

- Няма.

Другарки и другари,

Поради изчерпване на дневния ред, обявявам заседанието на Художествения съвет за ЗАКРИТО!

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/

